

CHUYỆN BUỒN CƯỜI

(Nhân chuyện người Cộng Sản gửi thư cho Tha Hương tôi nói về đạo lý làm người)

Ô hô, nghe đến buồn cười
Vô thân, có đạo làm người nữa a?
Đạo gì con chẳng nhận cha?
Chồng đem giết vợ, em mà từ anh?
Đạo gì những bậc tu hành
Bị giam bắt, hỡi lưu manh họ Hồ?
Đạo gì cải cách điền tô
Đảng đem địa chủ, đào mồ chôn tươi
Bác nam khi thống nhất rồi
Đạo gì mà Đảng giết người không dao?
Nào là cải tạo, tù lao
Nào kinh tế mới, đỉnh cao cướp nhà
Dân đen, em bé, người già
Đau không thang thuốc, đói mà không cơm
Mẹ hiền gạ bán thai non
Phố phường, từng dãy trẻ con ăn mày
Thanh niên nghiện ngập bạc bài
Gái tơ bán nhục kiếm vài ba đô
Đạo gì làm nát cơ đồ
Đau thương dân tộc cỡi bờ bấy lâu?
Đạo gì mà chỉ Đảng giàu
Còn dân đói khổ, cát đầu chẳng lên?
Ba miền đất nước oan khiên
Đạo gì Đảng để tối đen cuộc đời
Đạo gì xin xỏ đô tươi
Nhưng mồm vưỡn chửi lại người vừa cho
Thương binh cụt cẳng, gãy giò
Đạo gì vút xuống biển mơ hớ Trời ?

Hỡi ơi, đây đạo làm người?
Của loài ác quỷ dưới trời Việt Nam?

Tha Hương